

РЕШЕНИЕ

№ 1681

гр. София, 15.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 23.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **6359** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК, вр.чл.164, ал.3, т.1 и ал.4 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба от В. Х. И., срещу Заповед № 8121к-6192/26.04.2021г., издадена от министъра на вътрешните работи.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, поради противоречието му с материалния закон и нарушение на процесуалните правила, основания по чл. 146, т. 3, 4 от АПК. По същество се твърди, че производството пред административния орган се е развило при неспазване на изискванията на Наредба № 8121з-310/17.07.2014г. за преназначаване на държавните служители в Министерството на вътрешните работи, както и наредба № 8121з-408/14.05.2015г. за оценка на изпълнението на длъжността от държавните служители в МВР. Иска се отмяна на оспорваната заповед и се претендират разноски. Ответникът – министърът на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение, което да отхвърли оспорването и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Административен съд – София град, след като се запозна с жалбата и с приложените по делото писмени доказателства, прие следното от фактическа страна :

Със Заповед № 8121к-11240/18.12.2020 г. на министъра на вътрешните работи, на основание чл. 33, т.7 и т.9 от ЗМВР, във връзка с чл. 6 от Наредба №

8121з-408/14.04.2015 г. и предложение № 517р-22519/20.11.20120г. от началник отдел „Охранителна полиция“, е определена поименно състав на Комисия, която да извърши оценка на изпълнението на длъжността на главен инспектор В. Х. И., началник сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОДМВР-С..

В изпълнение на заповедта, назначената Комисия е изготвила оценка на изпълнението на длъжността от държавния служител, резултатите от която е обективирала в Доклад рег.№ 517р-5728/18.03.2021, в който също така са изложени данни относно образованието и квалификацията на служителя, допълнителните му квалификации, награди и наказания. Същият е подписан от всички членове на Комисията и към него е приложена Карта за оценка на изпълнението на длъжността № 517р-5730/18.03.2021г. При спазване на разпоредбата на чл.16 от Наредба № 8121з-408 от 14.04.2015г. на оспорващия е дадена възможност да се запознае с оценката, респ. да подаде възражение, за което той е отказал с мотива, че желае да упражни правото си в присъствието на защитник /адвокат/. Отказът е оформен в присъствието на двама свидетели – инсп.В. Г. и гл.инсп.И. Н..

Съставен е протокол рег.№ 517р-6327/29.03.2021г., от съдържанието на който се установява, че в законоустановения срок не е постъпвало възражение. По оценката за изпълнението на длъжността.

След приключване на процедурата Комисията е приела, че са спазени изискванията на чл.16, чл.17 и чл.18 от Наредба № 8121з-208/14.04.2015г. и е изготвил Становище рег.№ 517р-6472/30.03.2021г., в което е обобщил резултатите от проверката и своите изводи.

Изготвено е предложение № 517р-8084/20.04.2021г. от директора на Областна дирекция на МВР-С., относно преназначаването на гл.инспектор В. И., началник на сектор „пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОДМВР-С., в длъжност разузнавач В. в „Криминална полиция“ на РУ-Б. при ОДМВР-С.

Въз основа на горното е издадена оспорваната в настоящето производство заповед, с която оспорващият е преназначен в длъжността по предложението, считано от датата на встъпване в длъжност, с посочено основно месечно възнаграждение. Към заповедта е приложен Акт за встъпване в длъжност от 28.05.2021г.

В хода на съдебното производство е представена Справка рег.№ 8473/26.04.2021г. за вакантните бройки в ОДМВР-С. към 23.04.2021г. допуснато е и събирането на гласни доказателства, чрез изслушването а двама свидетели - инсп.В. Г. и гл.инсп.И. Н., присъствали при предявяването на оценката за запознаване.

При така приетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане като подадена от лице с правен интерес да оспорва, в предвидения преклузивен срок..

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган-министъра на вътрешните работи. Компетентността на органа произтича от чл.158, т.5 ЗМВР, съгл. който министърът на вътрешните работи или определено от него длъжностно лице от състава на министерството преназначава държавните служители от висши ръководни и ръководни длъжности на изпълнителски длъжности.

Заповедта е издадена в предвидената от закона писмена форма, отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 АПК. В оспорената заповед са посочени правните основания за издаването ѝ, а с оглед асоциираните към нея- чрез позоваването на тях- документи, издадени в хода на предстоящото издаване на заповедта, следва да се

приеме, че същата съдържа и фактическите основания за издаването ѝ, и е мотивирана. Ясно и безпротиворечиво е изразена волята на органа защо е издадена заповедта за преназначаване.

В хода на административното производство не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените, които да са ограничили правото на защита на оспорващите и да са препятствали правото им адекватно да я организират. Съгласно трайно установената практика на Върховен административен съд, съществено е това нарушение, наличието на което да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание. Издадена заповед от министъра на вътрешните работи, с която основание чл. 6 от приложимата наредба, е определена комисия от длъжностни лица. Противно на твърденията на оспорващата страна Наредбата не предвижда задължение за запознаване на служителя със заповедта за определяне на комисия. След приключване на работата си комисията е изготвила карта за оценка на изпълнението на длъжността, с крайна оценка 10 точки, като периодът съответства на чл. 7 от Наредба № 8121з-408/14.04.2015г. Съгласно чл. 14 от същата, при получена крайна оценка от 7 до 12 точки включително, са налице незадоволителни резултати от изпълнението на длъжността, което е основание за преназначаване на служителя на друга длъжност по реда на чл. 164, ал. 3, т. 1 от ЗМВР, като съгласно чл.164, ал.4 ЗМВР, в случаите по ал. 3, т. 1, когато държавният служител заема най-ниската длъжност от съответния вид длъжност, се преназначава на длъжност от следващата по-ниска по вид длъжност. Както се спомена по-горе на оспорващият е дадена възможност за запознаване с картата за оценка, от която той се е отказал, с възражението, че желае това да стане в присъствието на адвокат. Тези доводи на оспорващия, свързани с нарушаване правото на защита не се споделят от съда. Връчването на резултатите от оценяването е формално действие, императивно предвидено с разпоредбата на чл.16 от Наредба № 8121з-408 от 14.04.2015г., което изрично е обвързано със срок /7-дневен/, в който служителят да направи писмено възражение по оценката до органа по назначаване чрез председателя на комисията. Този срок е определен именно с тази цел, да се предостави възможност на служителя да организира защита си, в това число и да ангажира адвокат. Изводите на съда не се променят и от показанията на изслушаните свидетели, чийто показания съдът не кредитира, тъй като не намира логическо обяснение едно лице да се подпише върху текст, с който не е запознат, в какъвто смисъл са обясненията, дадени пред сода.

По отношение материалната законосъобразност на оспорената заповед съдът приема, че същата е издадена при наличието на установените в закона предпоставки за издаването ѝ. Жалбоподателят на практика не оспорва основния релевантен факт, че му е извършена оценка на изпълнението на длъжността като държавен служител в МВР, при която е получил крайна оценка от 10 точки, съответстваща на "незадоволителни резултати от изпълнението на длъжността". Съгласно чл.164, ал.3, т.1 ЗМВР държавният служител може да бъде преназначен по предложение на съответния ръководител на друга длъжност в рамките на съответния вид длъжност при установени незадоволителни резултати в служебната дейност въз основа на оценка на изпълнението на длъжността.

Налице е предложение за преназначаване началник отдел „ОП“ при ОДМВР-С., с което е спазено изискването на чл.5, т.2 от Наредба №8121з-310/17.07.2014 г., съгласно който в случаите по чл.164, ал.2 и 3 ЗМВР се изготвя мотивирано

предложение от ръководителя на съответната структура- за преназначаване на държавни служители от ръководни длъжности, каквато е била заеманата от жалбоподателя длъжност.

Спазено е законовото изискване, визирано в чл. 164, ал. 3, т. 1 и ал.4 ЗМВР, държавният служител заемащ най-ниската длъжност от съответния вид длъжност, да се преназначи на длъжност от следващата по-ниска по вид длъжност.

На последно място съдът счита, че заповедта е издадена в съответствие с целта на закона. От доказателствата по делото, преценявани в тяхната съвкупност не се установи, че същата е издадена за цел, различна от предвидената в закона. Обстоятелството, че оценката е извършена от Комисията въз основа на данни, предоставени им от Началника отдел „ОП“, не може да се отчете като предубеденост на Комисията, тъй като в разпоредбата на чл. 9 от Наредба № 8121з-408 от 14.04.2015 г. е предвидена възможност при изготвяне на оценката комисията да изиска справка от прекия ръководител на оценявания служител, в която се отразяват резултатите от служебната му дейност за проверявания период по количествени и качествени показатели.

Предвид установеното, оспорената заповед е издадена от компетентен орган, при спазване на регламентираната форма, при липса на допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Поради това, жалба срещу нея следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на делото, на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК и Тълкувателно решение № 3/13.05.2010 г. по т. д. № 5/2009 г. на ВАС, основателна е претенцията на ответника в негова полза да се присъди юрисконсултско възнаграждение, платимо от жалбоподателя. Съгласно чл. 78, ал. 8, изр. второ от ГПК (изм. ДВ, бр. 8 от 24.01.2017 г.), във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр. чл. 37, ал. 1 от ЗПП, съдът определя възнаграждението в размер на 100 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, 28-ми състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата от В. Х. И., срещу Заповед № 8121к-6192/26.04.2021г., издадена от министъра на вътрешните работи, като неоснователна.

ОСЪЖДА В. Х. И. да заплати на Министерство на вътрешните работи сумата от 100 (сто) лева представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

СЪДИЯ:

